

ÎNCHEIERE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Dabija Gheorghe cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 iunie 2015 prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă :

La 24 martie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Dabija Gheorghe cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia nr. 11/33-12 din 23 decembrie 2014, Consiliul municipal Chișinău a transmis în locațiune lui Gheorghe Dabija, încăperea cu suprafața de 64,5 m.p. (subsol cu geamuri) din str. Ion Pelivan 11, lit. A, mun. Chișinău.

Menționează că în conformitate cu art. 64 al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat un control sub aspectul legalității, deciziei respective, în rezultatul căruia a constatat că actul administrativ vizat contravine prevederilor legale în vigoare.

Astfel, la 26 ianuarie 2015, a notificat Consiliul municipal Chișinău despre ilegalitatea deciziei supuse controlului și a solicitat abrogarea acesteia, însă notificarea a fost lăsată fără răspuns.

Consideră că decizia nr. 11/33-12 din 23 decembrie 2014 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 77 alin. (2-5) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în conformitate cu care bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locațiune, în condițiile legii, înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Mai mult, transmiterea proprietății publice de către autoritățile publice locale în baza organizării unui concurs sau licitații este reglementată și de prevederile Legii nr.179-XVI din 10 iulie 2008 cu privire la parteneriatul public-privat, care indică că în scopul utilizării eficiente a patrimoniului public și a banilor publici se organizează concursuri indiferent de forma contractuală de realizare.

Respectiv, la caz procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Mai indică că pentru a asigura liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiunea încăperii din str. Ion Pelivan 11, mun. Chișinău la adoptarea deciziei contestate, Consiliul municipal Chișinău urma să țină cont de prevederile pct. pct. 3.1, 3.1.1 din Regulamentul gestionării clădirilor construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă-proprietate municipală aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003, prevederile pct. 4.3 din Regulamentul licitațiilor pentru obținerea dreptului de locațiune a încăperilor aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău, aprobat prin decizia nr. 6/25 din 18 februarie 2004, precum și pct. 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008.

Însă, Consiliul municipal Chișinău la adoptarea deciziei contestate a ignorat prevederile art.9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor Autorități ale administrației publice centrale și locale care statuează că, actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale legilor precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Totodată, consideră reclamantul că în scopul asigurării acțiunii și evitării încheierii unui contract de locațiune între Consiliul municipal Chișinău și Dabija Gheorghe, fapt care ar duce la sporirea complexității cauzei și imposibilitatea executării hotărârii, este necesară aplicarea unei măsuri de asigurare prin suspendarea executării actului administrativ contestat.

Solicită, suspendarea executării și anularea decizie Consiliului municipal Chișinău nr. 11/33-12 din 23 decembrie 2014.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 martie 2015 a fost respinsă cererea cu privire la suspendarea executării deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 11/33-12 din 23 decembrie 2014 (f.d. 9).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 iunie 2015 acțiunea a fost admisă, fiind anulată decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 11/33-12 din 23 decembrie 2014 „Cu privire la darea în locațiune a unei încăperi din str. Ion Pelivan, 11, lit. A (subsol cu geamuri) domnului Gheorghe Dabija”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 77 alin. (5) din Legea privind administrația publică locală, care reglementează administrarea bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale și pct. 3.1 al Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă proprietate

municipală, aprobat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003, conform căruia încăperile sunt acordate în locațiune prin intermediul licitațiilor pentru obținerea dreptului de închiriere a încăperilor cu statut nelocuibil sau pe baza principiilor generale și a conchis că prima instanță corect a dispus anularea actului contestat, or, în virtutea faptului că este prevăzută expres necesitatea petrecerii licitației publice la transmiterea bunului, actul administrativ contestat contravine legislației.

Totodată, instanța de apel a remarcat că la caz nu sunt incidente prevederile pct. 23 al Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, în conformitate cu care în condițiile lipsei altor pretendenți administrația publică locală a avut dreptul de a transmite bunul fără organizarea licitației și a subliniat că posibilitatea negocierii directe a transmiterii în locațiune a imobilului, este dictată de lipsa unor altor pretendenți, însă la caz nu este confirmată o atare situație, or, nu s-a probat faptul comunicării despre disponibilitatea primirii în locațiune a imobilului, astfel că administrația publică locală urma să organizeze licitația, și doar în lipsa unor altor pretendenți să transmită bunul prin negocieri directe.

La 25 februarie 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a determinat circumstanțele reale ale cauzei, a dat o calificare greșită raportului material litigios, a soluționat greșit conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și a aplicat și interpretat în mod eronat legea. Totodată, invocă că instanța nu a luat în considerație probele și argumentele prezentate de Consiliul municipal Chișinău, iar acest fapt a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Astfel, indică că sunt eronate concluziile instanței de apel precum că încăperea din str. I. Pelivan 11 urma a fi transmisă prin licitație, întrucât solicitantul Dabija Gheorghe este locatar al încăperii în litigiu deținând în proprietate apartamentul 51 din str. I. Pelivan 11, iar încăperea transmisă în locațiune nu a fost solicitată de alți pretendenți.

Or, ținându-se cont de nota informativă a Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale nr. 02-09/842 din 08 noiembrie 2010 și în conformitate cu Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală, în temeiul art. 875 din Codul civil al Republicii Moldova, art. 14 alin. (2) lit. c), art. 77 alin. (2) și art. 19 alin (4) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, s-a decis transmiterea în locațiune, pe un termen de trei ani, a încăperilor cu suprafața de 64.5 m.p. din str. I. Pelivan 11.

Mai indică recurentul că sunt nejustificate și argumentele precum că Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (2-5) al Legii privind administrația publică locală, deoarece norma respectivă are un caracter general, care indică expres că înstrăinarea concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se face doar prin licitație publică organizată în condițiile legii cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Prin urmare, cu referire la prevederile art. 17 din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr.121-XVI din 04 mai 2007, art. art. 3 alin. (2), 14 alin. (2) lit. c), d) și art. 43 alin. (1) lit. d), e) din Legea privind administrația publică

locală, pct. 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008 și pct. 3.1.1. din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă-proprietate municipală și art. 26 din Legea contenciosului administrativ, menționează că decizia nr. 11/33-12 din 29 iunie 2015, a fost emisă de organul competent în temeiul prevederilor legale și conform procedurii stabilite.

La 24 martie 2016, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a depus referință asupra recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, invocând netemeinicia acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din scrisoarea cu numărul de ieșire 12510 ce se conține la dosar (f.d. 59), copia deciziei instanței de apel din 10 noiembrie 2015 a fost expediată participanților la proces, inclusiv Consiliului municipal Chișinău la data de 02 decembrie 2015, însă date care ar confirma și recepționare acesteia la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 februarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță